

ציונית בדם

ד"ר סימון פייר, מנהלת היחידה לכירורגיית כלי דם בבית החולים מאיר, היא האישה היחידה בארץ המנהלת יחידה בתחום הזה. על העלייה לישראל, קשיי המקצוע והבחירה בתחום הנחשב גברי זוהר אליה

למה יש כל כך מעט נשים בתחום הכירורגיה?

"בגלל שזו עבודה פיזית קשה, ושעות העבודה לא קונבנציונאליות. היו ימים שלא הייתי בבית 36 שעות, וצריך לעמוד כל הלילה על הרגליים ולנתח. זה מקצוע פחות מתאים לחיי משפחה, ומחייב סביבה תומכת."

סימון מדגישה שבאופן אישי מעולם לא הרגישה יחס שונה לגביה כאישה יחידה אבל מן הסתם, יש מקרים של אפליה. למשל ההיריון שלה עם בתה השנייה העלה הערות. "המנהל שלי שאל למה הוא לא הראשון לדעת, אז אמרתי שהראשון לדעת הוא בעלי."

מסביבה נשמעו תלונות על כך שההיריון יקשה על המתמחים האחרים משום שלא תוכל לעשות תורנויות. היא מצידה, הייתה צריכה להזכיר לכולם שהמתמחים הגברים אולי לא יוצאים לחופשת לידה - אבל עושים מילואים.

למה בחרת דווקא בכירורגיה? "לא הייתי יכולה להיות רופאת ילדים. בשבילי לראות ילד חולה זה הכי קשה. בחרתי במה שעניין אותי ואני מאמינה שאם אוהבים את מה שעושים - הכל מסתדר. הכירורגיה נותנת סיפוק ותוצאות מידיים. זו גם עבודה עם הידיים ובעיני - סוג של אומנות."

מאז קיבלה את התפקיד ב'מאיר', שכרה דירה בהוד השרון והיא מחלקת את השבוע שלה בין חיפה להוד השרון. זמנה בבית קצוב. והבנות? "אני מנסה לרכז עבודה בערבים שבהם אני בהוד השרון ולפחות כשאני בבית אני איתן ב 100%."

ד"ר סימון פייר. עבודה פיזית קשה ושעות העבודה לא קונבנציונאליות צילום: אלן שיבר

התקבלה ללימודי רפואה בשלוש אוניברסיטאות ובחרה ללכת ללמוד בבאר שבע.

ד"ר פייר: "בהתחלה רציתי להיות רופאת משפחה, אבל ב'סורוקה' התלהבתי מהמחלקה לכירורגיית כלי דם."

והיה בבאר שבע עוד מושא להתלהבות. סטודנט לפיזיקה שהפך לימים להיות בעלה. עם תום הלימודים עבר הזוג הצעיר לחיפה, ואת ההתמחות בכירורגיית כלי דם עשתה בבית החולים 'כרמל'. ב'כרמל' גם נולדו שלוש בנותיה. הבכורה, כיום קצינה בצה"ל, האמצעית (בכיתה י"ב) והקטנה לומדת בכיתה ג'.

תפרוץ מלחמת יום הכיפורים, ואביה יתנדב ללוות את הצוותים שהודיעו למשפחות על נפילת יקיריהם. "זו הייתה חוויה שמאוד השפיעה עליי", היא מספרת. "אז הבנתי איפה אני רוצה לחיות. אמרתי להורים שלי שאחזור לכאן."

בתום השנה שבה עם משפחתה לארה"ב, אבל בגיל 18 הגיעה לארץ לשנה נוספת, וחזרה עם החלטה סופית. היא תעשה עלייה. בבית לא התלהבו, במיוחד לאור העובדה שהיא סיימה תואר ראשון במיקרוביולוגיה והתקבלה כבר לבית ספר לרפואה שם, אבל סימון התעקשה. בארץ

בבית חולים 'מאיר' בכפר סבא עושה ד"ר סימון פייר היסטוריה קטנה. היא לא רק האישה הראשונה שסיימה התמחות בכירורגיית כלי דם בארץ, מקצוע הנחשב 'גברי', אלא גם הראשונה המנהלת יחידה בתחום זה.

בבוקר יום חמישי מברכת אותי ד"ר פייר במאור פנים. דבר לא מסגיר את השבוע שעבר עליה עם שני מקרי חירום מסובכים, נוסף לניתוחים שנקבעו מראש. "יש הרבה ימים שידועים איך הם מתחילים, אבל לא יודעים איך הם מסתיימים", היא אומרת.

מזה שנתיים שהיא מנהלת את היחידה לכירורגיית כלי דם ב'מאיר'. תחת ניהולה הורחבה ושודרגה פעילות היחידה, כאשר הדגש הוא על יישום טכניקות מודרניות של ניתוחים לא-פולשניים. שם המשחק הוא "אנדו-וסקולארי", ובשפה שאפשר להבין - הגעה לאזורים בגוף דרך כלי דם מרכזיים ובמינימום חתירה.

ד"ר פייר: "פעם היו מקרים בהם היינו פותחים בניתוח ענק שהיה מסכן את החולה מבחינת לב ותחלואה. בניתוח אנדו-וסקולארי יש יותר סיכוי שהחולה יצא בחיים."

חלוציות מודרנית

הריאיון נערך במשרדה בקומה חמישית. היא בת 50 ונעימה כמו המבטא שעוד נותר בפיה. הילדה שגדלה במרילנד, לאבא מדען ורופא, הגיעה עם משפחתה לישראל לשנת שבתון במכון ויצמן ב-1973. כמו כולם, גם הם לא ציפו שבמהלך אותה שנה

אמנות לחימה שהיא דרך חיים

DO KWAN

קראטה קוריאני

קבוצות ילדים
 מגיל 5 ומעלה

קבוצות נוער ומבוגרים

- < חיוזק בסחון ודימוי עצמי
- < כושר גופני וגמישות
- < משמעת ויכולת התמדה
- < יכולות הגנה עצמית
- < בהצלחת פסיכולוג חינוכי
- < תחושת בסחון ושליטה

לרשימת הרשימה: אסף ממון 050-4472611
המכון לגניי דו קואו, רחוב מאפן, כפר סבא

"אני מנסה לעשות סוויץ', אבל לא יכולה ממש להתנתק. אני משתפת את המשפחה שלי, והם יחד איתי בכאבים ביום זה. העבודה שלי היא חלק מהחיים שלהם".

על מצב הרפואה הציבורית

בתור מנהלת מחלקה מתפקדת סימון כ'כונן-על'. במקרים דחופים היא מגיעה מחיפה, גם באמצע הלילה. או מחופשה משפחתית. ועם כל זה, כמו כל הרופאים לאחר ההסכם שנחתם בשנת 2011, נדרשת להעביר כרטיס נוכחות. זה מקומם אותה. ד"ר פייר: "אני 24 שעות רופאה, זמינה בטלפון ומייעצת ועל זה אני לא מעבירה כרטיס. רופא מטפל באנשים וזה לא נמדד בזמן. נראה שהמערכת סומכת על הרופאים לטפל בחיים של אנשים

רוב הזמן הן לא מתלוננות", היא אומרת, אבל גם מודה שאת המשפט, "החולים חשובים לך יותר ממני" שמעה מהבנות לא פעם ולא פעמיים. ויש עוד משוכה לרופאה ואם שרוצה להתקדם. הצורך בנסיעות להשתלמות לחו"ל. סימון: "בתור אמא לילדים קטנים לא יצא לי לנסוע לחו"ל לתקופות ארוכות. יש גברים שנוסעים לכמה חודשים והאישה והילדים נשארים בארץ. לי זאת לא הייתה אופציה אבל ההשתלמויות חשובות מאוד מבחינה מקצועית, אז כל פעם נסעתי לשבועיים שלושה וחזרת".

עבודת צוות

במשך כל הריאיון, ד"ר פייר מדברת בטון רגוע ושקט. בשלב מסוים, נשמע רעש מעבר לדלת. איש לא צעיר צועק על המזכירה

ד"ר פייר: "אני 24 שעות רופאה, זמינה בטלפון ומייעצת ועל זה אני לא מעבירה כרטיס. רופא מטפל באנשים וזה לא נמדד בזמן. נראה שהמערכת סומכת על הרופאים לטפל בחיים של אנשים אבל לא בנושא של שעות"

אבל לא בנושא של שעות". מצד שני, היא מרגישה שדור הרופאים הצעירים כבר לא מה שהיה פעם. "יש שינוי דורי. כולם רוצים הכל במייד ו לא לעבוד קשה. כבר אין את אותו סוג של מסירות שהיה פעם, ופחות רוצים התמחויות קשות שדורשות הרבה זמן".

עם כל הקשיים בהם נתונה מערכת הרפואה הציבורית שלנו, היא עדיין סבורה שהרפואה בארץ ברמה גבוהה מאוד. ויש לה עוד מוטו אחד שמלווה אותה – לתת דוגמא אישית בכל דרך: "כשאני עושה משהו חשוב כמו לעלות ארצה, לעזור ולהשפיע על אחרים, ללמוד מה שמעניין. טיפול בחולים הוא קדוש ואני לא מוותרת ומנסה לעזור לאנשים לקבל את מה שטוב להם".

שלה. ד"ר פייר מפסיקה את הריאיון, ממלמלת התנצלות וממהרת החוצה, לעזרתה. "פה לא צועקים, אנחנו פה מרפאים", היא גוערת בפציניט בתקיפות. הוא נרגע באחת, והיא חוזרת לדבר אתו בנימה עניינית. הצוות שלה, עבודת הצוות ושיתוף הפעולה עם רופאים ואחיות ממחלקות אחרות - חשובים לה יותר מהכל.

ד"ר פייר: "העבודה היא עבודת צוות, וזו הגישה שלי גם בחיים". גם במקרים שמסתבכים שיתוף הפעולה הוא קריטי. "לפעמים גם אם עשינו הכל כמו שצריך יש סיבוכים, ואז חייבים צוות טוב שיוודע איך להגיב, וצריך לדעת לקרוא לעזרה". איך חוזרים הביתה, לשלוש בנות, אחרי ניתוח שהסתבך?

מוטו ליפטון

מקדח פסטורציה של מאטריקס סטרו איד. כעלת פטורציה של רוח עם ניסוי ואמנות המתמחים בייסוד, הרוח, שימץ, חימום וניכב ברישום סדרנים ונחמקים וניסוי סוליסודה גם בבית הלקוח. יצירת אישית סבחר בדים אשיד עד בית מלוקט בכלל הכלת תרומים לסמרה וחוזרים לאתר השימץ המפלים

מטו ליפטון - נמר צודי 8819989-052, מוודית 03-6874095
www.motilipson.co.il